

DAVID BRICOLLÉ

Un volum ressenya totes les revistes

▶ La contribució d'Anna Maria Molera a l'esperantisme no ha estat tan sols el de tenir cura de la biblioteca que va confeccionar el seu pare i catalogar-la. Ara fa dos anys, va completar un treball a sis mans que ha estat una autèntica obra d'orfebreria. Es tracta d'una bibliografia de revistes d'esperanto de tot el món i des dels seus orígens, que ha confeccionat juntament amb el català Lluís Hernández i l'hongarès Árpád Máthé. És un volum de més de mil pàgines on hi ha ressenyades 14.123 publicacions periòdiques de 120 anys d'esperantisme. Aquest treball en recollia un de primigeni que va elaborar a mitjan segle XX un altre hongarès Josefo Takács, en què va recollir les edicions que s'havien fet des del 1889 fins al 1934. A partir d'aquí, però, en va quedar un gran buit, que va intentar començar a omplir el pare d'Anna Maria Molera fent una llista del que tenia a la seva biblioteca. El testimoni l'ha recollit la seva filla, que és qui l'ha completat.

Moià obre l'esperanto al món

▶ Una veïna de la població conserva una de les biblioteques esperantistes privades més importants del planeta, sobretot de revistes, el fons de la qual des d'ara es pot consultar en línia

EL REPORTATGE

DAVID BRICOLLÉ | MOIÀ

Anna Maria Molera es mou amb una barreja d'agilitat documental, orgull perseverant i respecte reverencial entre un mar de més de 4.000 llibres i 2.000 títols de revistes escrites en esperanto que s'apleguen acuradament en una àmplia habitació de la seva casa materna a Moià.

No en va, és el llegat que en la major part va compilar i li va transferir el seu pare, Ramon Molera Pedrals (1922-1983) –esperantista de referència mundial–, un fons que és considerat en aquests mo-

ments una de les deu biblioteques privades d'esperanto més importants del planeta.

Ara, aquest fons s'ha obert al món, després que se n'hagi completat el procés d'informatització i se n'hagi penjat tot el catàleg a Internet mitjançant la darrera versió del programa OpenBiblio, de codi obert i traduït a l'esperanto.

Un procés que s'ha pogut fer realitat gràcies a la labor incansable que, des de la mort del seu pare, ha dut a terme Anna Maria Molera per preservar gelosament tot aquest volum bibliogràfic i ressenyar-lo amb rigor bibliotecari, i a la que ara s'hi ha afegit la tasca de Javier Guerrero, esperantista i informàtic que ha estat l'encarregat d'abocar tot aquest fons a la xarxa.

Així, el catàleg de la biblioteca Ramon Molera Pedrals és des d'ara consultable en línia amb immediatesa des de qualsevol racó del món.

Els més de 4.000 llibres que conté en esperanto, que abracen tot l'espectre bibliogràfic –narrativa, poesia, contes, assajos, ciència, història...– i tant obra original com traduccions (per exemple, un volum del Quixot), la converteixen en una col·lecció d'enorme valor. Però la biblioteca moianesa excel·leix especialment en revistes esperantistes, que la fan gairebé única. «Ara mateix hi ha més de 2.000 revistes, és a dir, 2.000 títols diferents, moltes d'elles totalment completes», detalla Anna Maria Molera. De totes se'n sent joiosa,

però mostra amb especial orgull i delicadesa l'original del número 1 de La Esperantisto, la primera revista editada en esperanto, l'any 1889 a Nuremberg (Alemanya). Quan va veure la llum feia tot just dos anys que el pare de l'esperanto, el doctor Zamenhof, havia editat a Varsòvia la primera gramàtica d'aquesta llengua amb l'elogiable però utòpica idea de trencar les barreres de la comunicació i de posar així els fonaments de la pau en un món convuls.

Un treball de formigueta

Anna Maria Molera va aprendre l'esperanto amb la naturalitat d'una llengua nadiua. «A mi tant m'era sentir parlar català com esperanto. De fet, a casa sentia parlar

molt més l'esperanto que el castellà, perquè mai no parava de passar gent d'arreu del món que el parlava. L'he après de sentir-lo», i de la mà del seu pare va aprendre sobretot a estimar aquesta llengua.

És per això que, quan va morir el seu progenitor i va caure a les seves mans l'enorme biblioteca que havia anat confeccionat, va tenir clar que allò era un tresor al que calia donar-li el valor de l'ordre. «Jo no sabia tot el material que hi havia aquí, i em començaven a arribar peticions i consultes de tot el món de si tenia aquesta o aquella publicació», explica Anna Maria Molera. Llavors va començar una labor d'anys de confecció de fitxes de cada llibre i revista, per posteriorment poder-ne fer una classificació acurada. Molera destaca que «aquesta és una biblioteca viva, perquè constantment ens arriben publicacions d'arreu».

«El meu pare coneixia el fons de la biblioteca de memòria»

D. B. | MOIÀ

■ Ramon Molera Pedrals va aprendre esperanto quan tenia 15 anys. «El titet d'un seu amic en tenia una gramàtica. Amb l'esclat de la guerra civil es va exiliar, i una de les coses que va fer va ser donar-lo al seu nebot. I de la mà d'aquesta gramàtica ell i el meu pare van descobrir aquesta llengua, i li va marcar la vida», explica Anna Maria Molera.

Ramon Molera va esdevenir una referència de l'esperantisme. Va crear fins i tot un curs d'esperanto per correspondència, amb titulació reconeguda pel ministeri d'Educació, estructurada en vint lliçons i al qual es van arribar a matricular més de 3.000 persones. «No exagero si dic que durant

anys Moià era conegut arreu del món per l'esperanto», afirma la seva filla, que recorda que «a casa havia arribat una carta de l'altra punta de món posant només com a destinatari Molera i Moià». Al poble durant la dècada dels 50 el van arribar a aprendre una quarantena de veïns.

Anna Maria Molera destaca que el seu pare «sabia de memòria tot el que tenia a la biblioteca». Fins al punt que una vegada que va tenir un accident de trànsit, mentre el traslladaven amb l'ambulància, «per comprovar si estava gaire malament ell mateix va començar a fer memòria de números que li faltaven de cadascuna de les revistes. I va constatar que no estava tan malament».

Ajuntament de Navàs

ANUNCI D'INFORMACIÓ PÚBLICA

Procediment: Conveni urbanístic i de cessió d'un dret d'ús d'una finca.
Tràmit: Informació pública.
Òrgan: Ple de la corporació
Expedient: EG 161/2012

Text:
El Ple de la Corporació, en sessió celebrada el dia 21 de juny de 2012, va prendre, entre d'altres, l'acord d'APROVAR INICIALMENT el conveni urbanístic i de cessió gratuïta d'un dret d'ús d'una finca a formalitzar entre la família PONS-CAMPS i aquest Ajuntament de Navàs.

Aquest expedient es sotmet al tràmit d'informació pública per un termini d'UN MES prèvia publicació de l'anunci corresponent al BOPB, DOGC i al diari d'informació Regió7, a més del tauler d'anuncis i a la pàgina WEB municipal, amb la finalitat que pugui consultar-se i formular al·legacions per part de la ciutadania.

Si durant el termini d'informació pública no es presentessin reclamacions, ni al·legacions, l'acord esmentat esdevindrà DEFINITIU, sense necessitat d'adoptar-se un nou acord plenari al respecte; procedint-se tot seguit a publicar en el Butlletí Oficial de la Província el text del conveni de referència.

La qual cosa es fa pública per a general coneixement, de conformitat amb allò que disposa l'article 11.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei del Sòl,

Recursos contra acte tràmit:

Aquest és un acte de TRÀMIT NO QUALIFICAT, no definitiu en via administrativa, i per tant, no és susceptible de recurs, i això sense perjudici que es puguin exercitar el que s'estimin procedents, de conformitat amb el que disposa l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC).

Navàs, 22 de juny de 2012

Jaume Casals i Ció, Alcalde – President